

rende organ for museerne beliggende i Københavns og Frederiksberg kommuner.

Som følge af det meget store antal museer i dette område vil ministeriet imidlertid finde det mere hensigtsmæssigt at fastlægge sammensætningen af dette organ — museumsrådet for København og Frederiksberg — i en instruks eller lignende fremfor i selve loven.

Det foreslås, at museumsrådet for København og Frederiksberg årligt skal indsende beretning og regnskab til Statens Museumsnævn. Derimod har man ikke ment at kunne stille krav om, at der udarbejdes en samlet arbejdsplan for dette område, idet de berørte museer for en væsentlig dels vedkommende er landsdækkende eller specialiserede museer, der ikke kun arbejder i dette område. Deres arbejdsplaner skal derfor ikke indgå i en regional koordinering, men først og fremmest i koordineringen på landsplan.

Det foreslås derfor, at museer i København og på Frederiksberg indsender deres arbejdsplaner direkte til Statens Museumsnævn, jfr. § 4, stk. 1, nr. 7).

Til kapitel 4. Konsulentbistand m. v.

Til § 11.

En formaliseret forpligtelse for et statsligt museum til at yde andre museer bistand var for Nationalmuseets vedkommende indeholdt i undervisningsministeriets regler af 26. september 1941 vedrørende de statsunderstøttede og statsanerkendte kulturhistoriske museer i provinsen, men er i den nu gældende lovgivning alene optaget i kunstmuseumsloven fra 1964, hvorefter konserveringsanstalten på Statens Museum for Kunst står til rådighed for de af loven omfattede museer i det omfang, disse ikke selv på betryggende måde kan varetage konserveringen af deres egne kunstværker (lovens § 4). Denne bestemmelse i kunstmuseumsloven blev ved lovændringen i 1971 ændret således, at også konserveringsanstalter ved andre kunstmuseer end Statens Museum for Kunst kunne yde de af kunstmuseumsloven omfattede museer konserveringsmæssig bistand. Begrundelsen herfor var det voksende behov for konservering samt den omstændighed, at der på Aarhus Kunstmuseum var etableret et konserveringsværksted, som i et vist omfang kunne aflaste den overbebyrdede konserveringsanstalt på Statens Museum for Kunst, jfr. iøvrigt bemærkningerne ovenfor til § 8.

Der er ofte på de mindre museer et stort behov ikke blot på konserveringsområdet, men også på andre museale områder for en bistand og rådgivning, som især de statslige museer med deres omfat-

tende sagkundskab og kostbare apparatur vil være i stand til at yde.

For konserveringsarbejder udført af Statens Museum for Kunst for andre statsanerkendte kunstmuseer er der fastsat nærmere vilkår i et ministerielt regulativ af 13. december 1966. For Nationalmuseets varetagelse af konserveringsopgaver for andre museer gælder ifølge praksis, at arbejdet betales fuldtud af den rekvirerende institution.

Uanset at disse ordninger har fungeret tilfredsstillende, har udvalget vedrørende revision af museumslovene i sin ovennævnte betænkning foreslået, at der pålægges de statslige museer en vis betinget forpligtelse til at yde de statsstøttede museer bistand, og denne opfattelse deles af et af undervisningsministeriet den 29. november 1972 nedsat udvalg vedrørende universitetsmuseernes forhold og af undervisningsministeriet, der dog har taget forbehold med hensyn til henlæggelsen af nye udgiftskrævende opgaver til de under dette ministerium henhørende statslige museer.

Ministeriet for kulturelle anliggender kan tilslutte sig såvel forslaget om, at der gives de statslige museer et vist pålæg om at yde bistand og rådgivning til de øvrige museer som de forbehold, undervisningsministeriet har givet udtryk for.

Forpligtelsen for de statslige museer bør derfor ikke være absolut, idet forudsætningen herfor ville være, at der kunne tilsikres statsmuseerne de fornødne bevillinger og det fornødne personale til sådanne opgavers løsning. Omfanget af den bistand, der ydes de statsstøttede museer, må derfor afhænge af en samlet prioritering af de statslige museers arbejdsopgaver, hvori imidlertid også løsningen af visse opgaver for de statsstøttede museer må indgå.

Til kapitel 5. Kulturhistoriske museers samarbejde med Nationalmuseet og fredningsstyrelsen.

Til § 12.

Da landets museumsvæsen må betragtes som en helhed, vil et samarbejde mellem Nationalmuseet og de øvrige kulturhistoriske museer være en nødvendighed. Et sådant samarbejde har da også en lang tradition bag sig, og lovforslagets § 12 tilsigter således blot at lovfæste, hvad der hidtil i vidt omfang har været praktiseret.

Også om varetagelsen af de antikvariske opgaver landet over har der været et samarbejde mellem de kulturhistoriske lokalmuseer og rigsantikvaren. De kulturhistoriske museer har som nævnt interesser og forpligtelser fælles med Nationalmuseet — især dets danske afdelinger — og de er i deres antikvariske virksomhed afhængig af dispositioner, der træffes af miljøministeriets fredningsstyrelse, tidligere af